

РЕШЕНИЕ

№ 883

гр. София, 09.01.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 54 състав, в публично заседание на 16.12.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Бозуков

при участието на секретаря Десислава В Симеонова, като разгледа дело номер **8263** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 166, ал. 2 от ДОПК, във вр. чл.

195б от ЗВ.

Образувано е по жалба на „Кариери за чакъл и пясък-България“ ЕАД, ЕИК[ЕИК], срещу Акт за публично държавно вземане № 175/20.07.2020 г. на Директора на Басейнова дирекция - Д. район, с който „Кариери за чакъл и пясък-България” ЕАД са задължени да платят сумата в размер на 846 739,73 (осемстотин четиридесет и шест хиляди седемстотин тридесет и девет лева и седемдесет и три стотинки), ведно със законната лихва за забава, представляваща такса за ползване на воден обект за изземване на напоени отложения от река Дунав по Разрешително за ползване на повърхностен воден обект № РВО-29/19.08.2013 г., издадено от Изпълнителния директор на Агенцията за поддържане и проучване на р. Дунав (ИАПГТД), като таксата е начислена за периода 13.06.2017 г. - 31.12.2017 г., а начислената лихва за забава е за периода от 01. 04. 2018 г. до 20. 07. 2020 г. в размер на 198 058, 86 (сто деветдесет и осем хиляди петдесет и осем лева и осемдесет и шест стотинки).

В жалбата се излагат съображения, че издадения акт е незаконосъобразен, поради съществени нарушения на административнопроизводствените правила и нарушение на материалния закон. Твърди се, че таксата е установена въз основа на противоконституционна норма, както и че издаденото разрешително за ползване е нищожно. Излага съображения за неправилно определен размер на таксата, както и че същата следва да се определи само на годишна база Закона за водите /ЗВ/, като вместо

това административния орган се е позовал на неправилна правна норма. Моли да се постанови решение, с което съдът да отмени издадения акт.

В съдебно заседание жалбоподателят, редовно призован, не се явява, представлява се от адв. Х.. Адвокат Х. иска съдът да уважи подадената жалба и отмени оспорения акт, претендира направените по делото разноски - платена държавна такса и разноски за вещото лице.

Ответникът Директора на БАСЕЙНОВА ДИРЕКЦИЯ "Д. РАЙОН" – редовно уведомен, се представлява от юрк. С.. Юриконсулт С. счита, че предявената жалба е неоснователна и недоказана, моли съдът да я остави без уважение, по аргументи които са изложени в становище от 05.09.2024 г., което е с техен изх. № ПО-04-17-/5/. Моли за присъждане на юриконсултско възнаграждение. Възражава срещу исканията за разноски, защото основният момент бил дали таксите трябва да се изчисляват на база действително използвани количества или на база разрешен размер на вземане, а съдебната практика и закона били единодушни, че таксите се определят на база разрешени количества, като посочва решение на ВАС, а и решение на Конституционния съд в същия смисъл.

СГП – редовно уведомена, не изпраща представител.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено следното от фактическа страна:

„Кариери за чакъл и пясък-България“ ЕАД притежава Разрешително за ползване на повърхностен воден обект № РВО-29/19.08.2013 г., продължено с Решение № ПД-14-97/13.06.2017 г., издадени от Изпълнителна агенция „Проучване и поддържане на река Дунав“ (ИАППД), с титуляр „Кариери за чакъл и пясък-България“ ЕАД, с ЕИК:[ЕИК]-за правото на ползване на повърхностен воден обект за изземване на наносни отложения от река Дунав, по ЗВ, за периода от 13.06.2017 г. - 31.12.2017 г. Целта на ползването е изземване на наносни отложения от река Дунав с плаващи средства в участък от км. 510.500 до 508.000 до 600 000 куб.м./год. Площта на ползването е 681 935 кв.м. С Решение № ПД-14-97 / 13. 06. 2017 г. на изпълнителния директор на Изпълнителна агенция „Проучване и поддържане на река Дунав“, срокът на разрешението е продължен до 31.12.2021 г. крайния срок на действие на горепосоченото разрешително. С Решение № ПД-14-96 / 15. 07. 2019 г. на изпълнителния директор на Изпълнителна агенция „Проучване и поддържане на река Дунав“, е изменено Разрешително за ползване на повърхностен воден обект № РВО-29 /19.08.2013 г., като годишния обем за изземване на наносни отложения е определен от 600 000 куб.м. на 5000 куб.м., а площта на ползване от 681 935 кв.м. става на 516 620 кв.м.

На 01.07.20 г. служители на БДДР [населено място] извършили проверка относно установяване на дължимите и платени такси съгласно ЗВ на основание с чл. 194, ал.1, т. 2, буква „а“ от ЗВ- за правото на ползване на повърхностен воден обект за изземване на наносни отложения от река Дунав, за периода от 13.06.2017 г. - 31.12.2017 г., с длъжник „Кариери за чакъл и пясък-България“ ЕАД, вписан в Търговски регистър: [населено място], р-н Искър, [улица], представлявано от А. Ф. и при проверката е съставен Констативен протокол /КП/ от 01.07.2020 г., утвърден на 01.07.2020 г. от Директора на БДДР П., с който е установено, че в резултат на направените изчисления начислената сума за правото на ползване на повърхностен

воден обект, за периода от 13.06.2017 г. - 31.12.2017 г. по Разрешително за ползване на повърхностен воден обект № РВО-29/19.08.2013 г. издадено от Изпълнителния директор на Изпълнителна агенция „Проучване и поддържане на река Дунав” /ИАППД/ и продължено с решение № ПД-14-97/13.06.2017 г., е както следва:

За периода от 13.06.2017 г. до 31.12.2017г. - $T = E \times W - 600\ 000\ \text{м}^3/\text{годишно} + 365\ \text{дни} \times 202\ \text{дни} \times 2,55\ \text{лв./м}^3$ (ед. размер на таксата за ползване на воден обект за изземване на наносни отложения) = 846 739,73 лв.

Таксата за ползване на воден обект за изземване на наносни отложения от река Дунав е изчислена на базата на разрешенния обем на изземване, съгласно чл.4, ал.(1) и чл.13 от Тарифа за таксите за водовземане, за ползване на воден обект и за замърсяване, приета с ПМС № 383/29.12.2016г., обн., ДВ, бр.2 от 06.01.2017г., в сила от 2017 г.

Общо дължимите такси от „Кариери за чакъл и пясък-България“ ЕАД за правото на ползване на воден обект за изземване на наносни отложения от река Дунав за периода 13.06.2017 г. до 31.12.2017 г., по разрешително № РВО-29/29.08.2013 г., са в размер на - главница 846 739, 73 лв. (осемстотин четиридесет и шест хиляди седемстотин тридесет и девет лева и седемдесет и три стотинки). Като лихвата е дължима до пълното погасяване на главницата.

Изпратено е Уведомително писмо с техен изх. № КД-04-47/08.06.2020 г., съгласно административнопроцесуалния кодекс за започване на административно производство за издаване на Акт за установяване на публично държавно вземане и Покана за доброволно изпълнение с изх. № КД-04-47/08.06.2020г. съгласно чл. 195б, ал. (2), т. 3 от Закона за водите, във връзка с чл. 182, ал. (2), т.1, пр. първо от Данъчно осигурителен процесуален кодекс. Същите са получени на 12.06.2020 г. от ответника, видно от известие за доставяне. Седем-дневният срок за заплащане, посочен в Поканата за доброволно изпълнение е изтекъл на 19.06.2020 г., (видно от известие за доставяне, получено на 12.06.2020 г.) като дължимите такси не са заплатени. Издаден е КП по чл.195б, ал.12, т.4 от ЗВ от извършена проверка на 01.07.2020 г. КП е изпратен на 07.07.2020 г. на длъжника, а кореспонденцията е получена на 13.07.2020 г. и не са постъпили плащания по дължимата сума.

Предвид гореизложените констатации АО установил, че дължимите суми, за незаплатени дължими такси за правото на ползване на повърхностен воден обект, от ЗВ, за периода от 13.06.2017 г. - 31.12.2017 г. и съгласно чл.194, ал.1, т.2, букви „а“ - за ползване на повърхностен воден обект за изземване на наносни отложения от река Дунав от ЗВ, и чл.4, ал.(1) и чл.13 от Тарифа за таксите за водовземане, за ползване на воден обект и за замърсяване, приета с ПМС № 383/29.12.2016г., обн., ДВ, бр.2 от 06.01.2017г., в сила от 2017 г., са в общ размер на:

За периода от 13.06.2017 г. до 31.12.2017г. - главница - 846 739,73 лв. (осемстотин четиридесет и шест хиляди седемстотин тридесет и девет лева и седемдесет и три стотинки), платима до 31.03.2018 г. изискуема от 01.04.2018 г. и лихва - 198 058,86 лв. (сто деветдесет и осем хиляди и петдесет и осем лева и осемдесет и шест спи), изчислена от 01.04.2018г. до 20.07.2020 г.

Общо дължимите такси от „Кариери за чакъл и пясък-България“ ЕАД за правото на ползване на воден обект за изземване на наносни отложения от река Дунав за периода 13.06.2017 г. - 31.12.2017 г. , по разрешително № РВО-29/29.08.2013 г., са в размер на: главница - 846 739,73лв. (осемстотин четиридесет и шест хиляди седемстотин

тридесет и девет лева и седемдесет и стотинки) и лихва - 198 058,86 лв. (сто деветдесет и осем хиляди и петдесет и осем лева и осемдесет и шест спи), като лихвата е дължима до пълното погасяване на главницата. Дължимата сума следвало да бъде платена по банков път, а на основание чл.178, ал.1, във връзка с чл.127, ал.1 от ДОПК е допуснато доброволно изпълнение. Производството е приключило с постановяване на оспорения АУПДВ, издаден от директора на Басейнова Дирекция Д. район.

С жалбата е оспорен издадения акт по съдебен ред.

Назначени са основна и допълнителна експертизи.

По делото е предоставена АП.

При така установените факти, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД обосновава следните правни изводи:

Оспорва се в срок, подлежащ на обжалване административен акт, от надлежна страна, за която е налице и интерес от обжалването, поради което жалбата е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна по следните съображения:

Оспореният административен акт е издаден от компетентен административен орган в кръга на предоставените му правомощия по чл. 195б от ЗВ, във връзка с чл. 195а, ал. 1 от същия закон.

Спазени са изискванията за форма и съдържание на акта, като мотиви се съдържат както в самия акт, така и в приложените писмени доказателства към административната преписка и по-конкретно в констативния протокол. Актът е мотивиран в достатъчна степен, за да може да се установи волята на органа и жалбоподателят да разбере фактическите и правните основания за издаването му. При издаването му са спазени специалните административнопроизводствени правила по ЗВ, като е съставен констативен протокол и на жалбоподателя е предоставена възможност за доброволно заплащане на задълженията, както и за представяне на възражения по започналото административно производство, съобразно изискванията на чл. 195б, ал. 2 от ЗВ.

Не се установява допуснато съществено нарушение на административнопроизводствените правила. В тази връзка са неоснователни доводите на жалбоподателя, че е нарушен чл. 9, ал. 5 от Тарифата за таксите за водовземане, за ползване на воден обекти и за замърсяване, тъй като в проверката, обективирана в констативния протокол от 01.07.20 г. не е участвал представител на органа издал разрешителното за ползване на воден обект. Видно е, че тази проверка касае единствено установяване на дължимите такси от страна на жалбоподателя, а не и дали правилно са установени параметрите, касаещи издаденото разрешение, поради което не е необходимо присъствието на представител на органа, издал това разрешение.

Съдът споделя разбирането, че съществено е само това процесуално нарушение, което влияе пряко при формиране на волята на административния орган или ограничава правото на защита и на участие в производството на засегнатото лице, съответно влияе пряко на крайния резултат. В конкретния случай, за всеки етап от производството, жалбоподателят е бил надлежно уведомен, като му е дадена възможност да направи възражения или да представи доказателства, от която възможност същият не се е възползвал.

Неоснователни са доводите на жалбоподателя за неправилно отчитане и определяне на дължимата такса.

По отношение на развитите доводи в жалбата за противоконституционност на нормата на чл. 194, ал. 4, т. 1 от Закона за водите, следва да се отбележи, че с Решение № 5 от 14. 06. 2022 г. по к. д. № 13. / 2021 г. на Конституционния съд е отхвърлено искането на тричленен състав на ВАС за обявяването на нейната противоконституционност.

Съгласно чл. 194, ал. 4, т. 1 от ЗВ таксата по ал. 1, т. 2 (за ползване на воден обект за изземване на наносни отложения от река Дунав и водохранилища) се определя на базата на разрешен обем на изземване – в случаите по буква "а".

В конкретния случай Конституционния съд с посоченото по-горе решение изрично се произнася по отношение на предвиденото в чл. 194, ал. 4, т. 1 от ЗВ, таксата да се определя именно на базата на разрешения обем на изземване, а не на действително ползваното количество, каквито са другите разпоредби на същия член, като констатира, че тази правна уредба не нарушава равното третиране.

Предвид така изложените мотиви от Конституционния съд и доколкото разпоредбата на чл. 194, ал. 4, т. 1 от ЗВ изрично предвижда таксата да се определя на базата на разрешения обем, съдът намира за неоснователни доводите в жалбата, че таксата е неправилно определена и същата следва да се определи на базата на прогнозния график за ползване.

Съдът кредитира заключението по изготвената СИЕ и допълнителната такава, защото няма основание да се съмнява в компетентността на вещото лице, но те не променят заключението на АО по отношение на факта, че таксата се определя на базата на разрешения обем, съответно начисляването на дължимата лихва.

Разрешението, за процесния период, е за ползване на повърхностен воден обект с разрешен обем на изземване до 600 000 куб.м. и правилно този обем е включен във формулата за изчисляване на таксата и на основание чл. 4, ал. 1 от Тарифата за таксите за водовземане, за ползване на воден обект и за замърсяване /Тарифата/, таксата за ползване на воден обект за изземване на наносни отложения от река Дунав и водохранилища се определя на базата на разрешения обем на изземване.

Съгласно чл. 13, ал. 1 от Тарифата , таксата за ползване на воден обект за изземване на наносни отложения от река Дунав и водохранилища се определя по следната формула:
 $T = E \times W$,

където:

T е размерът на дължимата такса – в лв.;

E – единичният размер на таксата – в лв./куб. м;

W – размерът на разрешения обем на изземване – в куб. м.

На основание чл. 13, ал. 2 от същия член, единичният размер на таксата за ползване на воден обект за изземване на наносни отложения е 2,55 лв./куб. м.

При това положение, правилно е изчислен размера на таксата, като за правото на ползване на воден обект за изземване на наносни отложения от река Дунав за периода 13.06.2017 г. до 31.12.2017 г., по разрешително № РВО-29/29.08.2013 г., са в размер на - главница 846 739, 73 лв. (осемстотин четиридесет и шест хиляди седемстотин тридесет и девет лева и седемдесет и три стотинки).

Съдът намира за неоснователни изложените от жалбоподателя доводи, за невъзможност да ползва през целия период водния обект, тъй като както беше посочено законовата норма, чието искане за противоконституционност е отхвърлено от КС, изрично предвижда че таксата се определя на базата на разрешения обем. В тази връзка са неотнормирани към спора горепосочените доводи, тъй като законът не

поставя в зависимост от други условия, освен разрешения обем, определянето на дължимата такса.

По същата причина са неоснователни и доводите, че поради изменение на коритото на река Дунав и образуваните наноси, дружеството е било в невъзможност да ползва пълния разрешен обем, тъй като е отбелязано по-горе, таксата се определя на базата на разрешен обем, а не на реално добития такъв. От друга страна, жалбоподателят е имал възможност и на по-ранен етап да поиска изменение на разрешения обем, каквото искане е удовлетворено с решението от 15.07.2019 г.

Служебно известно е, че на жалбоподателят са издадени и други АУПДВ, в този смисъл, очевидно дружеството е запознато с дължимите такси, като в случай, че действително не извършва дейност, е следвало да поиска по-рано или прекратяване на издаденото разрешително или неговото изменение.

От друга страна са неоснователни и доводите свързани с нищожността на издаденото Разрешително за ползване на повърхностен воден обект № РВО-29 / 19. 08. 2013 г., тъй като с Определение № 4564 / 07. 06. 2022 г. по адм. д. № 10081 / 2019 г. по описа на АССГ, е оставена без разглеждане жалбата на „Кариери за чакъл и пясък-България“ ЕАД, поради липсата на правен интерес дружеството да оспорва благоприятен за него акт. Определението на АССГ е оставено в сила с Определение № 8312 / 29. 09. 2022 г. по адм. д. № 7907 / 2022 г. по описа на ВАС.

Предвид изложеното, настоящият съдебен състав на АССГ приема, че обжалвания акт е издаден от компетентен орган и в съответната форма, като са спазени процесуалните и материалноправните разпоредби по издаването му и не страда от пороци обуславящи неговата отмяна.

При този изход на спора, на основание чл. 161, ал. 1 от ДОПК, вр. чл. 8, ал. 1, вр. чл. 7, ал. 2, т. 6 от Наредбата за минималните адвокатски възнаграждения, ще следва жалбоподателя да заплати на ответника юрисконсултско възнаграждение, съответно на материалния интерес, като такова е поискано своевременно, а по делото е участвал юрисконсулт, поради което следва да се присъди такова възнаграждение.

Така мотивиран, Административен съд София-град, I-во отделение – 54 състав,

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „Кариери за чакъл и пясък-България“ ЕАД, ЕИК[ЕИК], срещу Акт за публично държавно вземане № 175/20.07.2020 г. на Директора на Басейнова дирекция - Д. район, с който „Кариери за чакъл и пясък- България“ ЕАД са задължени да платят сумата в размер на 846 739,73 (осемстотин четиридесет и шест хиляди седемстотин тридесет и девет лева и седемдесет и три стотинки), ведно със законната лихва за забава, представляваща такса за ползване на воден обект за изземване на напоени отложения от река Дунав по Разрешително за ползване на повърхностен воден обект № РВО-29/19.08.2013 г., издадено от Изпълнителния директор на Агенцията за поддържане и проучване на р. Дунав (ИАПГТД), като таксата е начислена за периода 13.06.2017 г. - 31.12.2017 г., а начислената лихва за забава е за периода от 01. 04. 2018 г. до 20. 07. 2020 г. в размер на 198 058, 86 (сто деветдесет и осем хиляди петдесет и осем лева и осемдесет и шест стотинки).

ОСЪЖДА „Кариери за чакъл и пясък-България“ ЕАД, ЕИК[ЕИК], да заплати на Басейнова дирекция - Д. район, сумата в размер на 122 293 /сто двадесет и две хиляди двеста деветдесет и три/ лева, представляваща направени по делото разноси.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд на Република България, в 14-дневен срок от съобщението.